

- Reclamantele arată că Comisia a încălcat principiul securității juridice prin aplicarea unor amenzi care depășesc nivelul unor simple amenzi nominale. Aceasta ar constitui, de asemenea, o îndepărtare de la practica sa decizională. În plus, după cum susțin reclamantele, Comisia a încălcat Orientările sale privind calcularea amenzilor prin refuzul de a utiliza valoarea vânzărilor reclamantelor drept bază a amenzii, prin nespecificarea în mod adecvat a metodei sale de calculare a amenzii și prin nejustificarea acestei îndepărtări de la practica sa decizională anterioară. În plus, în opinia reclamantelor, Comisia a încălcat principiul egalității de tratament prin tratarea reclamantelor în mod diferit față de un alt broker acuzat de facilitare în împrejurări similare și în cadrul aceleiași încălcări. De asemenea, Comisia ar fi tratat în final în același mod reclamantele și băncile care au săvârșit încălcarea, deși reclamantele fuseseră acuzate numai de facilitare. Reclamantele susțin că, drept rezultat al acestui fapt, toate amenzile impuse sunt disproporționate și, în consecință, Comisia a încălcat principiul proporționalității.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului „*ne bis in idem*”.

Acțiune introdusă la 24 aprilie 2015 – National Iranian Tanker Company/Consiliul

(Cauza T-207/15)

(2015/C 245/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (reprezentanți: T. de la Mare, QC, M. Lester și J. Pobjoy, barristers, și R. Chandrasekera, S. Ashley și C. Murphy, solicitors)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei (PESC) 2015/236 a Consiliului din 12 februarie 2015 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 39, p. 18) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/230 al Consiliului din 12 februarie 2015 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 39, p. 3) în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- în subsidiar, declararea faptului că articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost modificată, și articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului, astfel cum a fost modificat, nu sunt aplicabile reclamantei întrucât sunt nelegale și
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că, prin reincluderea reclamantei pe liste pe baza aceluiași susțineri factuale ca cele pe care Tribunalul le-a respins prin Hotărârea din 3 iulie 2014, National Iranian Tanker Company/Consiliul (T-565/12, Rep., EU:T:2014:608, denumită în continuare „hotărârea NITC”), Consiliul a încălcat principiile autorității de lucru judecat, securității juridice, încrederii legitime și finalității și nu a respectat dreptul reclamantei la o cale de atac eficientă în sensul articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Al doilea motiv este întemeiat pe nerespectarea de către Consiliu a criteriului privind includerea pe liste, potrivit căruia reclamanta trebuie să fi acordat sprijin financiar sau sprijin logistic guvernului Iranului. Tribunalul a respins susținerea privind sprijinul financiar prin Hotărârea NITC. Reclamanta nu acordă niciun beneficiu financiar guvernului Iranului, iar acesta nu obține niciun beneficiu financiar de la reclamantă, de la acționarii săi sau în alt mod. Astfel cum a statuat Tribunalul în Hotărârea NITC, un sprijin financiar indirect nu este suficient pentru ca acest criteriu să fie îndeplinit. Susținerea privind sprijinul logistic nu reprezintă decât o recaracterizare a susținerilor din cauza NITC. În orice caz, lipsește legătura de cauzalitate necesară între activitățile reclamantei și proliferarea nucleară, iar orice sprijin acordat de reclamantă este cel mult un sprijin logistic indirect.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu a dreptului la apărare al reclamantei, precum și a dreptului său la o bună administrare și la o cale de atac jurisdicțională efectivă. În special, Consiliul nu a (a) informat reclamanta cu privire la motivele reale ale reincluderii pe liste sau furnizat elementele de probă invocate împotriva sa și/sau (b) acordat reclamantei posibilitatea de a-și expune punctul de vedere cu privire la motivele reale și/sau probele invocate împotriva sa înainte de reincluderea pe liste.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea de către Consiliu, în mod nejustificat și disproporționat, a drepturilor fundamentale ale reclamantei, inclusiv a dreptului de proprietate, a libertății de a desfășura o activitate comercială, și a dreptului la reputație. Actele atacate au avut un impact semnificativ asupra reclamantei, atât cu privire la activitatea sa comercială, cât și reputația și fondul său de comerț în toată lumea. Includerea reclamantei pe liste ar putea avea un efect devastator asupra beneficiarilor fondului de pensii al acționarilor reclamantei, care sunt cu toții cetățeni iranieni nevinovați, iar mulți dintre ei sunt pensionari. Consiliul nu a dovedit că înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale reclamantei are legătură cu un obiectiv legitim sau că este justificată de un astfel de obiectiv și nici, *a fortiori*, că măsura respectivă este proporțională în raport cu un asemenea obiectiv.
5. Al cincilea motiv, invocat în sprijinul excepției de nelegalitate, este întemeiat pe faptul că, în cazul în care, contrar argumentelor invocate în cadrul celui de al doilea motiv, articolul 20 alineatul (1) litera (c) din Decizia 2010/413/PESC și articolul 23 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 sunt interpretate în sensul că se referă la (a) un sprijin financiar indirect și/sau (b) un sprijin logistic fără legătură cu proliferarea nucleară, aceste criterii ar fi nelegale și disproporționate în raport cu obiectivele Deciziei 2010/413 și ale Regulamentului nr. 267/2012. Întinderea și domeniul de aplicare arbitrare ale criteriilor care ar rezulta din această interpretare mai largă ar depăși limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea respectivelor obiective. Prin urmare, aceste obiective ar fi nelegale.

Acțiune introdusă la 21 mai 2015 – Speciality Drinks/OAPI – William Grant (CLAN)

(Cauza T-250/15)

(2015/C 245/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Speciality Drinks Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: G. Pritchard, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Regatul Unit)

Datele privind procedura în fața OAPI

Solicitantul: reclamanta

Marca în litigiu: marca comunitară verbală „CLAN” – Cererea de înregistrare nr. 10 025 815.